

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Tos/74/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125011777
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Sojka, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7125011777.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Sojku, PhD. a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Mateja Čintalu, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. augusta 2025, v trestnej veci proti odsúdenému A. A., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti prokurátorky proti uzneseniu Mestského súdu Košice zo dňa 10.7.2025 sp.zn. 10Pp/27/2025 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods.1 písm. b) Tr.por. z r u š u j e napadnuté uznesenie a ukladá súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením mestský súd podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr.zák. odsúdeného A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C., D. E. XXX/XXX, F. B., t.č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca, podmienkovo prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 1T/44/2022 zo dňa 15.08.2022, právoplatným dňa 15.08.2022. Podľa § 68 ods. 1 Tr.zák. súd na nevykonaný zvyšok trestu odňatia slobody určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Proti tomuto uzneseniu zhlásila sťažnosť prokurátorka, a to ústne do zápisnice o verejnom zasadnutí. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedla, že so závermi súdu, o ktoré oprel rozhodnutie sa nemožno stotožniť, keďže vo svojom rozhodnutí niektorým skutočnostiam nepriznal náležitý význam. Po zohľadnení všetkých relevantných skutočností je podľa názoru prokurátorky potrebné dospieť k záveru, že u odsúdeného nedošlo k naplneniu materiálnych podmienok vyžadovaných Trestným zákonom na jeho podmienkové prepustenie, a to ani pri uložení skúšobnej doby v trvaní 3 rokov.

V prvom rade je potrebné zdôrazniť povahu a závažnosť trestnej činnosti, za ktorú si odsúdený v súčasnosti odpykáva trest odňatia slobody. Odsúdený A. A. bol odsúdený pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák., pričom u odsúdeného išlo o sexuálne motivovanú trestnú činnosť a to vo vzťahu k chránenej osobe – dieťaťu. Z rozhodnutia súdu je zrejmé, že odsúdený A. A. pod vplyvom alkoholu nalákal maloletú do svojho príbytku, pod zámienkou, aby sa skrýla pred dažďom, kde zamkol za ňou vchodové dvere, kde sa opakovane snažil maloletú znásilniť, pričom maloletá ušla k zamknutým dverám kde plakala a odsúdený ju nakoniec pustil s požiadavkou aby svojim rodičom nič nepovedala. Z takto koncipovaného skutku vyplýva, že odsúdený maloletú nalákal pod falošnou zámienkou do svojho obydľia, kde sa opakovane maloletej dotýkal na intímnych partiách, opakovane snažil preniknúť penisom do vagíny, čo sa mu však nepodarilo. Zároveň nakoľko si uvedomil čoho sa dopustil, dokonca žiadal od maloletej aby o tomto jeho sexuálne motivovanom konaní nehovorila svojim rodičom. Uvedená požiadavka smerovala k tomu, aby sa o jeho konaní nikto nedozvedel a aby zakryl svoju trestnú činnosť.

Taktiež je potrebné poukázať na skutočnosť, že odsúdený sa síce vo výkone trestu odňatia slobody nachádzal prvýkrát, avšak mu bola po použití ustanovení o mimoriadnom znížení trestu v rámci konania o dohode o vine a treste zo strany prokurátora Okresnej prokuratúry Ružomberok a následne schválenej

dohody súdom znížená dolná hranica trestnej sadzby (pri sadzbe 7 rokov – 15 rokov) na 4 roky a 8 mesiacov.

Navyše aj z hodnotenia ÚVTOS vyplýva, že vo vzťahu k odsúdenému je resocializačná prognóza menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné.

Prokurátorka je toho názoru, že odsúdený podmienky na podmiennečné prepustenie preukazuje len čiastočne, pričom má zato, že pri závažnosti a povahe trestného činu, pre ktorý bol odsúdený, by malo byť splnenie podmienok úplné.

Súd vo svojom uznesení vyzdvihol najmä kladné poznatky vo výkone trestu odňatia slobody odsúdeného a predovšetkým na ich základe ustálil záver o splnení materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia.

Vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného trestného činu však nie je možné opomenúť spomenutú menej priaznivú resocializačnú prognózu a stredné riziko recidívy trestnej činnosti, ako aj jeho čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti, keďže práve tieto závery a skutočnosti v rámci i kladného hodnotenia hodnoverne dokresľujú možné budúce správanie odsúdeného pri jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu na slobodu.

Podľa jej názoru ani 5 disciplinárnych odmien spolu s kladným poznatkom, či zapájanie sa do kultúrno-osvetových aktivít a prednášok nepredstavujú dostatočne aktívny prístup odsúdeného, keďže ide skôr o účelové prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody a nie o polepšenie znamenajúce dosiahnutie výchovného účelu trestu v zmysle § 66 ods. 1 Tr.zák. Zároveň má zato, že aj absolvované ochranné liečenie nepredstavuje dostatočnú záruku, že sa pod vplyvom alkoholických nápojov opätovne nedopusť obdobného skutku.

Súčasne považuje za nutné poukázať aj na to, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby bol odsúdený za dobré správanie automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou ich úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV.ÚS 53/08 zo dňa 14.02.2008).

Vychádzajúc z týchto skutočností, prokurátorka je presvedčená, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky, ktoré by v prípade jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu na slobodu zabránili prípadnej recidíve trestnej či inej protiprávnej činnosti.

S poukazom na vyššie uvedené preto prokurátorka navrhla, aby Krajský súd v Košiciach vyhovel sťažnosti prokurátora a zrušil uznesenie Okresného súdu Košice II sp.zn. 10PP/27/2025 z 10.07.2025 a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, pričom zistil, že sťažnosť prokurátorky je dôvodná.

Krajský súd preskúmaním spisu zistil, že odsúdený bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 1T/44/2022 zo dňa 15.8.2022 pre zločin znásilnenia v štádiu pokusu podľa §§ 14 ods. 1 k 199 ods.1 písm.b) Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 8 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z hodnotenia odsúdeného z Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že správanie odsúdeného bolo na požadovanej úrovni, zákonné, interné normy a predpisy dodržiaval, príkazy a nariadenia príslušníkov zboru rešpektoval a plnil bez výhrad. Odsúdený nie je pracovne zaradený, avšak aktívne sa podieľa na činnostiach pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného. Túto skutočnosť dokumentuje viacero záznamov s kladným významom a tiež päť disciplinárnych odmien.

Postoj odsúdeného k trestnej činnosti je čiastočne kritický.

Zástupca ústavu odporúčal podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu s probačným dohľadom a obmedzením, spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Prokurátorka navrhla zamietnuť žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu.

Podľa § 66 ods.1 Tr.zák. súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život,

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr.zák. pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr.zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienene prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že pre podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nutné, aby odsúdený kumulatívne splnil dve podmienky, a to formálnu - vykonal trest v zákonom stanovenej dobe a materiálnu - plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd v súvislosti so splnením formálnej podmienky uvádza, že pre možné uvažovanie o podmienčnom prepustení z hľadiska posudzovanej dĺžky doby, po vykonaní ktorej môže byť podmienene prepustený, je potrebné aplikovať § 66 ods. 1 písm. a), resp. písm. b), resp. písm. c) Tr.zák., pričom táto podmienka bola splnená.

Vo vzťahu k posúdeniu splnenia materiálnych podmienok podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné uviesť, že súd v tejto súvislosti skúma, či u odsúdeného došlo k polepšeniu. To znamená, že súd skúma, či u odsúdeného prebehol proces vnútornej premeny jeho osobnosti oprávňujúci na „nádej“, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. V rámci toho súd musí zväžiť aj závažnosť a povahu trestných činov, ktorých sa vykonávaný trest týka, plnenie si povinností a správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v kontexte jeho doterajšieho spôsobu života, charakteru jeho osoby, povahových vlastností a jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti, ktoré je možné zistiť z hodnotenia odsúdeného ústavom, v ktorom vykonáva alebo vykonával trest odňatia slobody, väzbu, z jeho charakteristík, posudkov a podobne.

Polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje v jeho správaní. Dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody však samo osebe automaticky neznamená, že sa odsúdený polepšil, pretože takéto správanie môže byť len prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice a nemusí znamenať náznak skutočných zmien osobnosti odsúdeného. Dosiahnutý stupeň nápravy je preto potrebné posudzovať nielen podľa správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ale je nutné skúmať, či sa odsúdený zbavil záporných vlastností, charakterových čŕt, sklonov a zlých návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestného činu, za ktorý bol odsúdený, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin (primerane R 37/1973).

Materiálnu podmienku - možnosť očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr.zák. je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení (R 5/2017).

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že len dobré správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody samé osebe ešte nemusí byť prejavom, že sa odsúdený polepšil, pretože môže ísť len o prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, prípadne o účelové konanie motivované výlučne snahou byť podmienene prepustený, ktoré po odpadnutí motivácie dobrého správania nedáva záruku, že odsúdený povedie riadny život. K splneniu materiálnych podmienok pre podmienčné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody teda dôjde až vtedy, keď odsúdený sa vo

výkone trestu odňatia slobody dobre správa, pretože si uvedomuje nesprávnosť svojho doterajšieho konania spočívajúceho v páchaní trestnej činnosti, je odhodlaný v budúcnosti takto nekonať, došlo u neho k zmene škodlivých návykov a nevhodných charakterových vlastností, ktoré viedli k páchaniu trestnej činnosti. Len pasívne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody pre podmiennečné prepustenie z výkonu takéhoto trestu zjavne nebude stačiť.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, pri posudzovaní splnenia materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné brať zreteľ na správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, na získané disciplinárne odmeny počas výkonu trestu odňatia slobody, na doterajší život odsúdeného (pred výkonom trestu), vrátane predchádzajúcich odsúdení, na skutočnosť, či už v minulosti bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, na jeho postoj k trestnej činnosti a na stupeň zmeny negatívnych vlastností, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti, ohľadom ktorej trest vykonáva.

Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že zmyslom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu nie je prepustenie páchatel'a len za dobré správanie vo výkone trestu po vykonaní určitej časti trestu, ale pri podmiennečnom prepustení je potrebné vždy mať na zreteli aj účel trestu. Ako už krajský súd vyššie uviedol, predpokladom pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu je očakávanie riadneho života odsúdeného, čo znamená očakávanie, že sa odsúdený zdrží páchania ďalšej trestnej činnosti v budúcnosti, resp. že prepustením odsúdeného nevzniká pre spoločnosť nejaké riziko recidívy zo strany odsúdeného.

Samotné zlepšenie, resp. čiastočné zlepšenie správania odsúdeného vo výkone trestu nie je zárukou toho, že po podmiennečnom prepustení nebude pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Súd nemôže pri takomto rozhodovaní prihliadať len na záujmy odsúdeného bez ochrany záujmov spoločnosti a členov tejto spoločnosti.

Právo byť podmiennečne prepustený nie je garantované ani článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ani Ústavou Slovenskej republiky. Ani Ústava, ale ani zákon automaticky nepriznávajú odsúdenému nárok na podmiennečné prepustenie (R19/2002).

Podľa názoru krajského súdu odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tým, že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody, avšak pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení je potrebné, aby odsúdený splnil aj materiálne podmienky.

Nesplnenie materiálnych podmienok je totiž zákonnou prekážkou pre kladné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného. Samotné vykonanie zákonom predpokladanej časti trestu automaticky nepostačuje pre takéto rozhodnutie súdu.

Ako už vyššie uviedol krajský súd, materiálne podmienky spočívajú jednak v tom, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a jednak v tom, že sa od neho môže očakávať vedenie riadneho života v budúcnosti.

V súvislosti s prvou materiálnou podmienkou - plnením si povinností a správaním sa odsúdeného počas výkonu trestu krajský súd poukazuje na hodnotenie odsúdeného, vypracovaného ústavom na výkon trestu odňatia slobody, z ktorého vyplýva splnenie tejto materiálnej podmienky.

Druhá materiálna podmienka je založená na možnom očakávaní, že odsúdený povedie po prepustení z výkonu trestu riadny život. Ohľadne týchto materiálnych podmienok je potrebné uviesť, že obidve podmienky musia byť splnené kumulatívne.

Krajský súd konštatuje, že odsúdený bol doposiaľ 3- krát súdne trestaný, pričom naposledy pre závažný zločin znásilnenia v štádiu pokusu, ktorého sa dopustil voči maloletému, v tom čase 11-ročnému dieťaťu a len na základe uzavretia dohody o vine a treste mu bol uložený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Z písomného hodnotenia ústavu okrem iného vyplýva, že postoj odsúdeného k trestnej činnosti je len čiastočne kritický. Zároveň z tohto hodnotenia vyplýva, že resocializačná prognóza je menej priaznivá a riziko recidívy je na strednej úrovni.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odôvodnil tým, že u odsúdeného prevýchovný účel trestu bol dosiahnutý a prognóza vedenia riadneho života do budúca sa javí byť priaznivá. Súd zobral do úvahy skutočnosť, že odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody nachádza prvýkrát, predchádzajúce dve odsúdenia má zahladené a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Nariadené ochranné protialkoholické ochranné liečenie má úspešne ukončené. Iný druh

liečenia mu nebol uložený. Súd zohľadnil jeho deklarovajúcu snahu o vedenie riadneho života a záujem na riadnom začlenení sa do spoločnosti s možnosťou sa zamestnať. Jeho správanie počas výkonu trestu, počet odmien (5 disciplinárnych odmien a záznamy s kladným významom) a jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti dostatočne odôvodňujú záver, že prevýchovný účel trestu bol dosiahnutý a prognóza vedenia riadneho života do budúcnosti sa javí byť priaznivá, preto súd žiadosti odsúdeného vyhovel a určil skúšobnú dobu v trvaní troch rokov.

Krajský súd po preskúmaní spisu dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového súdu je predčasné a nezákonné, keďže rozhodol len s prihliadnutím na záujmy odsúdeného a bez prihliadnutia na ochranu záujmov spoločnosti a členov tejto spoločnosti. Nemôže byť považované za zákonné také rozhodnutie, ktorým súd prihliada len na záujmy či už obžalovaného, alebo odsúdeného bez prihliadnutia aj na záujmy spoločnosti a jej členov.

Prvostupňový súd navyše rozhodol bez toho, aby bolo z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zrejmé, ako sa vysporiadal so závažnosťou trestného činu, ktorého sa odsúdený dopustil (pokus zločinu znásilnenia voči maloletej osobe), s len čiastočným kritickým postojom odsúdeného k trestnej činnosti, s menej priaznivou resocializačnou prognózou u odsúdeného, so stredným rizikom možnej recidívy trestnej činnosti u odsúdeného, na základe čoho je nevyhnutné považovať takéto rozhodnutie za nezákonné aj z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia.

Predpokladom zákonného rozhodnutia je jeho náležité odôvodnenie, avšak napadnuté uznesenie nespĺňa náležitosti zákonného odôvodnenia uznesenia v zmysle § 176 ods.2 Tr.por.

Krajský súd vzhľadom na obsah dokazovania na verejnom zasadnutí považuje za potrebné taktiež uviesť, že každý odsúdený má v rámci dokazovania na verejnom zasadnutí právo nielen sa vyjadriť ku dôkazom (každému jednému dôkazu jednotlivo), ale má právo byť vypočutý po zákonom poučení, vrátane práva na odmietnutie výpovede.

V ďalšom konaní bude povinnosťou prvostupňového súdu po zákonom poučení vypočuť odsúdeného ku jeho žiadosti a následne opätovne vo veci zákonne rozhodnúť s prihliadnutím na všetky krajským súdom poukázané skutočnosti, na ktoré pri svojom prvom rozhodnutí neprihliadol a rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodniť tak, aby tentokrát spĺňalo všetky náležitosti zákonného rozhodnutia.

S poukázaním na vyššie uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.